

Витошъ Планина е доста раширена и възвишена до около шест хиляди стъпки надъ морско-то равнище и запазъ града София откъмъ южната страна. *Л. Д.* 1876 г. 135.

Витъ Витенъ пр. 1) стройный: Затъми Стоянъ, затъми Гюб-рена вѣта невѣста. *Ч.* 353. Да излезѣ (Самодива) со вихрушка Да обере вѣти ехли. *М.* 10. 2) извилистый, сводомъ построенный, изогнутый: Тамо игрътъ до три вѣти ора. *М.* 60. Тамо иматъ до три вѣти ора; Ора бѣа сѣде Самовилски, Напредъ бѣше Гюргя Самовила, До неа Ерина Самовила; Тѣе му се вѣрни посестрими. *ib.* 242. Между двѣ вѣти планини. *Д.* 5, 3. Запалила ся Сливненска вѣта чаршыя. *Д.* 55, 1—2. Петко вижда единъ добытакъ твърдѣ голѣмъ съ выты рога. *РА.* 146. Иленъ плива по море, Рогови мѣ са витени. *В.* 219. Черни очи и вѣти вѣжди. 3, 1. Пърличать ли вѣти гривны на шюгавы рѣцѣ. *Ч.* 217. Ахъ, смѣшно си, моя гарго, Смѣшни ми сѣ твой-те химни, Като шуга съ кованъ герданъ, Като баба съ вѣти гривни. 3, 14. Отвори ми наши вѣти порти. *М.* 88. Си излезе отъ вѣти-те порти, Не сѣ кажвитъ дете, вѣде к' одить. *ib.* 59, 590. Па е отишла старата баба, Е отишла на Боланини вѣти порти. *В.* 335. Вито кале. *М.* 10. Па силенъ пожаръ гореше, Нѣе (орли-те) во пожаръ пицахме, Мѣнччки во вѣти гнезда. *ib.* 140. 3) *Ср. подѣ сл. глава (вѣта—).*

Витѣкъ прил. произ. отъ вѣтъ, встрѣчающееся, какъ эпит. къ сл. тояга, въ см. джирита: Баранъ съ коние и пѣшкѣмъ, вѣртеніе клина, млузганье кония или вытка тояга (джирить). *Пк.* 97. Вытка тояга прозоръ ми бие, Сѣдни булка, подай прѣстенъ (Значи войникъ свободенъ). *ib.* 6. *Ср. сл. джирить.*

Витѣ(е)къ Витазъ с. м. богатырь, витязь, герой: Прочулъ сѣ ѿнчо чи ималъ златни крили пудъ мишница. Сички мислѣха чи е ѿнчо витѣкъ, Витѣкъ отъ змѣй породѣнъ. *Д. S. 6.* 2—7. Бива силунъ каку Самувѣла, Со витѣкъ да са бори, Борба гу надборе. *ib.* 10, 11. 14—15. *Ср. подѣ сл. газилеръ. Пк.* 41.

Витѣшки пр. героическій: За това негово витѣшко дѣло про-води му ся орденъ св. Анны. *Гп.* 233.

Вихнѣ м. св. тоже что вихнѣ сяду на коня. **Вихамъ** ѣду на конѣ: Тѣ вихнаха, те отидоха. *В.* 17. Вихна си коня хранѣна. *ib.* 65. Коня вахамъ, коньо аджаміа, И лѣзъ друга аджаміа. *ib.* 49. Само си тавра чини, Б'рза коня ваха. *ib.* 69. Она напредѣ што иде, На си-ва маска што ваха. *ib.* 83. Бре юначе гидіа! Сламка снага да чинишъ Комаръ коня да вахашъ, Съ игла да се подпирашъ. *ib.* 109. А коньо мѣ вели... Ты да не ме дадешъ, Жена да ме вахне, Лю да ме дадешъ,